

а Епископи-ти да зависять отъ Митрополиты-ты, а пакъ тѣи отъ Патріарсы-ты. Послѣдни-ти испрѣво сѣ были четыре, а по имя: въ *Римѣ*, въ *Антиохіѣ*, въ *Іерусалимѣ* и въ *Александріѣ*, нѣ въ 451 лѣто при тѣхъ быде присъединенъ и *Константинопольскый Патріархъ*. А въобще Духовенство-то, като граждане на Дръжавѣ-тѣ, были подчинены на свои-ты Цари.

Распри въ Христовѣ-тѣ Цркъвѣ.

При всичко това обаче Христова-та Црква не е остала всегда на мира. Още въ врѣмя на Апостолы-ты, па и испослѣ това имало человекѣци, които или *отъ прѣданность камъ стары-ты си обичаи*, или *отъ суетно мѣдрованіе*, или *по особы нѣкои случаи и обстоятелства* приводили Христовѣ-тѣ Цркъвѣ въ смѣщеніе, и нераскаяни-ти сѣ были отлѣчвани отъ неѣ, като остѣпницы и еретицы.

Отъ прѣданность камъ свои-ты стары обичаи отворили расприѣ въ врѣмя на Апостолы-ты, покрѣстени-ти Іудее, които сѣ искали да ся въведѣтъ въ Христіанскѣ-тѣ Вѣрѣ и тѣхны-ты обичаи, както *обрѣзаніе-то* и другы нѣкои, като толкова нужды, колкото сѣ нужды и Христовы-ты наряды за спасеніе, па освѣнъ това искали, чтото и язычници-ти, които приимали Христіанскѣ-тѣ Вѣрѣ да пазять всичкы-ты Іудейскы обичаи. Тая распра е дала поводъ и причинѣ, та сѣ ся събрали Апостоли-ти въ Іерусалимъ въ 47 лѣто по Рожд. Хр. на *сборѣ*, на който быдохъ освобождены Христіане-ти отъ Іудейскы-ты обряды.

С ъ б о р и.

По врѣмя Црква-та Христова упазена съ Царскѣ власть отъ вѣнкашни-ты неприятели сир. отъ Іудей-ты и Идолопоклонницы-ты, не е имала мира пакъ отъ свои-ты собствены чяда, които *отъ суетно-то си мѣдрованіе* или *по особы нѣкои случаи и обстоятелства* помрачявали Христово-то